

Liturgický program od 19. decembra 2011 – do 25. decembra 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 19.12.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	* Bohuznáma rod. +Irena, Andrej, Alžbeta, Michal rod. Timočková
Utorok 20.12.	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + pan.	+ Michal Peťo
Streda 21.12.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Štvrtok 22.12.	Vyšné Remety 16.30 - sv. liturgia + moleben	+ Dušan
Piatok 23.12.	Vyšné Remety 16.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv. prijímanie	+ Juraj, Mária, Michal, Mária rod. Hliváková
Sobota 24.12.	Predvečer Narodenia Pána <i>/zdržanlivosť od mäsa/</i> Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia 22.00 – Veľké povečerie Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia 21.00 - Veľké povečerie	+ Ladislav Kossey
Nedeľa 25.12.	Narodenie Pána Ježiša Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia + myrovanie Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia + myrovanie	* za veriacich z farnosti * Verona s rod.

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 49.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Kedy sú Vianoce?

Keď sa ráno zobudíš s prianím
milovať Boha a s Bohom aj
bratov – v ten deň sú **Vianoce**.

Keď v sebe zbadáš vnútorný popud
podať ruku tomu, kto ťa urazil, toto
vnuknutie sú **Vianoce**.

Keď v chráme, doma, na pracovisku
Ťa to núti zamyslieť sa nad tým, ako
sa chováš k Bohu, k svojej rodine
a k iným, vtedy sú **Vianoce**.

Keď sa stretneš s človekom, ktorému
je treba pomôcť a ty to urobíš,
vtedy sú **Vianoce**.

Keď vychovávaš svoje deti, aby sa
vedeli zrieknuť zbytočných
a drahých hračiek, aby ste potom
mohli pomáhať tým, ktorí sú
v núdzi, tento váš postoj sú
Vianoce.

Keď začneš slúžiť tomu, kto nikoho
nemá, komu zmiera hlas a on nemá
už silu, vtedy sú **Vianoce**.

Keď si ochotný, darovať seba
samého Pánovi, ktorý trpí v ľuďoch
chudobných, opustených, chorých,
potom jasaj radosťou, lebo žiješ **Vianoce**

Tajomstvo Nazareta

1. Prišiel do svojho vlastného.

Prečo si má rodina zvoliť životný štýl? Aké sú nové štýly života pre súčasnú rodinu, pokiaľ ide o prácu a sviatok? Dva úryvky z biblie opisujú spôsob, akým prišiel Pán Ježiš medzi nás (Jn 1, 11-12) a žil v ľudskej rodine (Lk 2, 40-42.51-52).

Prvý text nám predstavuje Ježiša, ktorý býva uprostred svojho ľudu: „Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali. Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno“. Večné Slovo vyšlo z Otcovho lona, prišlo k svojmu ľudu a vstúpilo do ľudskej rodiny. Boží ľud, ktorý mal byť lonom prijímaúcim Slovo, sa ukázal neplodným. Vlastní ho neprijali, ba naopak, vylúčili ho spomedzi seba. Tajomstvo odmietnutia Ježiša z Nazareta sa nachádza v srdci jeho príchodu medzi nás. Tým však, čo ho prijali, „dal moc stať sa Božími deťmi“. Pod krížom Ján videl uskutočnenie toho, čo ohlasuje na začiatku svojho evanjelia. Ježiš, „keď uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval“ (Jn 19, 26), odovzdal matke nového syna a zveril milovanému učeníkovi matku. Evanjelista dodáva: „a od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe“ (Jn 19, 27). Hľa, to je „štýl“, ktorý od nás žiada Ježiš, aby mohol prísť medzi nás – štýl schopný prijať a dávať život.

Ježiš žiada, aby rodina bola miestom, ktoré prijíma a dáva život v plnosti. Rodina dáva nielen telesný život, ale otvára sa prislúbeniu a radosť. Rodina sa stáva schopnou „prijat“, ak dokáže chrániť vlastnú intimitu, dejiny každého jej člena, rodinné tradície, dôveru v život, nádej v Pána. Rodina sa stáva „plodnou“, keď dokáže odovzdávať prijaté dary, keď chráni rytmus každodenného života medzi prácou a sviatkom, medzi nehou a láskou, medzi povinnosťami a nezištnosťou. Toto je dar, ktorý dostávame v rodine: chrániť a odovzdávať život manželom a deťom.

Rodina má vlastný rytmus, ako tlkot srdca – je miestom odpočinku a elánu, príchodu a odchodu, pokoja a snov, nehy a zodpovednosti. Manželia musia takého prostredie vytvoriť ešte skôr, než prídu deti. Práca nescie urobiť z domu opustené miesto, ale rodina sa má naučiť žiť a prepájať čas práce s časom sviatku. Často sa musí konfrontovať s vonkajšími tlakmi, ktoré nedovoľujú zvoliť si ideál, ale učeníci Pána sú tí, ktorí prežívajú konkrétne situáciu, vedia dať zmysel každej veci, aj tej, ktorú nie je možné zmeniť – sú soľou zeme. Zvlášť nedeľa má byť časom dôvery, slobody, stretnutia, odpočinku a zdieľania. Nedeľa je stretnutím medzi mužom a ženou. Predovšetkým je Dňom Pána, časom modlitby, Božieho slova, Eucharistie, otvorenosti pre spoločenstvo a lásku. A takto aj dni počas týždňa dostanú svetlo nedele a sviatku – bude menej rozptýlenia a viac stretnutia, menej náhlenia a viac rozhovorov, menej vecí a viac prítomnosti.

Prvým krokom v tomto smere je pozrieť sa na to, ako bývame v našom dome, čo robíme okolo nášho rodinného krbu. Je potrebné si všímať, aký je náš domov a vziať do úvahy štýl nášho bývania, rozhodnutia, ktoré sme v ňom urobili, sny, ktoré sme v ňom snivali, utrpenie, ktoré prežívame, boje, ktoré podstupujeme, nádeje, ktoré živíme.

2. Tajomstvo Nazareta.

V tejto galilejskej dedine prežil Ježiš najdlhšie obdobie svojho života. Ježiš sa stáva mužom – s plynúcimi rokmi prežíva mnohé ľudské skúsenosti, aby ich mohol všetky spasit' – stáva sa jedným z nás, vstupuje do konkrétnej ľudskej rodiny, žije v úplnej tichosti tridsať rokov, ktoré sa stávajú zjavením tajomstva nazaretskej pokory.

Verš, ktorým začína úryvok, načrtáva niekoľkými rysmi „tajomstvo Nazareta“. Je to miesto pre vzrast v múdrosti a milosti Božej v kontexte konkrétnej rodiny, ktorá prijíma a dáva život. „Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom.“ Tajomstvo Nazareta nám jednoduchým spôsobom hovorí, že Ježiš, Slovo, ktoré prichádza z výsosti, Syn Otca, sa stal dieťaťom, prijíma našu ľudskosť, vyrastá ako chlapec vo svojej rodine, prežíva skúsenosť náboženstva a zákona, každodenný život, v ktorom sa striedajú dni práce a sobotný odpočinok, kalendár sviatkov. „Syn Najvyššieho sa obliekol do odevu zraniteľnosti a chudoby“, je sprevádzaný pastiermi a ľuďmi, ktorí vyjadrujú nádej Izraela. Tajomstvo Nazareta je však oveľa viac – je tajomstvom, ktoré fascinovalo veľkých svätcov, akými boli Terézia z Lisieux a Karol de Foucauld.

Napokon verš, ktorým končí príbeh, hovorí, že Ježiš „sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný. A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci. A Ježiš sa vzrástol v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí“. Toto je hlboké tajomstvo Nazareta – Ježiš, zosobnené Božie Slovo, sa ponoril na tridsať rokov do našej ľudskosti. Ľudské slová, rodinné vzťahy, skúsenosť priateľstva a konfliktov, zdravia a choroby, radosť a bolesť sa stali jazykom, ktorý sa Ježiš učí, aby hlásal Božie slovo. Odkiaľ, ak nie z rodiny a z nazaretského prostredia pochádzajú Ježišove slová, jeho obrazné vyjadrenia, jeho schopnosť pozorovať pole, roľníka, ktorý rozsieva, žatvu, ktorá sa už žltne, ženu, ktorá zamiesi cesto, pastiera, ktorý stratil ovečku, otca s jeho dvoma synmi? Kde sa Ježiš naučil tak udivujúco rozprávať, hovoriť v obrazoch, prirovnávať, modliť sa v živote a životom? Nepochádza snáď táto Ježišova schopnosť z jeho ponorenia sa do života v Nazarete? Preto hovoríme, že Nazaret je miestom pokory a skrytosti. Slovo sa ukrýva, semeno zostupuje do lona zeme a umiera, aby prinieslo ako dar lásku samotného Boha, ba dokonca otcovskú tvár Boha. To je tajomstvo Nazareta.